

8-10 jaar

Gesprek: Wat doet een boer allemaal als hij zaadjes heeft gezaaid? Wat heeft hij daarbij nodig? Hebben de kinderen wel eens gezien hoe een boer zaait? Zaaïen gebeurt ook wel in kassen, zijn de kinderen wel eens in kassen geweest? Zijn er ook plaatsen waar niets groeit?

Spel: Waar groeit wat? Een quiz, zie voor de opdrachten www.kindopzondag.nl.

Maak teams van drie tot vier kinderen, de leiding zegt wat er groeit, de kinderen overleggen even samen en schrijven dan het antwoord op.

Creatief: Neem verschillende zaden mee, de kinderen plakken iets dat groeit uit zaadjes (bijvoorbeeld een bloem) op stevig karton. Maak met de verschillende zaadjes bijvoorbeeld een steel, blaadjes en een mooie bloem.

11-12 jaar

Gesprek: Jezus zegt dat het met het geloof is als met het zaaïen van zaadjes, veel mensen horen de verhalen uit de Bijbel, maar wat ze ermee doen, is heel verschillend. Kennen de kinderen voorbeelden, wanneer is het geloof als zaad dat in goede grond is gevallen? Wanneer is het verstikt? En wanneer is er helemaal niets mee gedaan?

Spel: Wat je zaait dat zul je oogsten, dat wil soms ook zeggen: hoe jij doet tegen iemand anders, zo doet iemand ook terug. Probeer het maar eens uit: maak tweetallen, nummer 1 vraagt nummer 2 om iets voor hem te doen. Vraag dat eerst wat geïrriteerd. Doet de ander het? Vraag het daarna vriendelijk. Doet de ander het dan? Vraag het daarna nog eens, maar zet daarbij muziek aan. Doet de ander het dan? Draai daarna de rollen om. Bespreek daarna wat het verschil is. Wat heeft dit te maken met het verhaal van vandaag?

Tekenen: Maak een poster 'Geloven is als...' en maak een tekening van een plantje waarmee je geloven volgens jou kunt vergelijken.

Vertelling 8–12 jaar

Goede oogst

'Mag ik er even langs?' een oude man probeert wat dichterbij het meer te komen. 'Ik ben doof, weet je, en ik wil Jezus zo graag horen.'

'Hé, kun je een beetje opschuiven?' een kleine vrouw wil Jezus graag beter kunnen zien. Er is niemand die zo mooi kan vertellen als Jezus. Keer op keer vertelt hij gelijkenissen, verhalen die iets belangrijks te zeggen hebben. Verhalen die een voorbeeld zijn. De groep mensen om Jezus heen wordt groter en groter. Hij staat op en stapt in een boot die in het meer ligt. Als hij daar zit, wordt het stil, en Jezus begint te vertellen:

'Stel je eens een boer voor die naar zijn land gaat om koren te zaaïen. Hij strooit het zaad uit over het land, maar een deel valt op de weg. De vogels komen aangevlogen en eten het zaad op. Een ander deel van het zaad valt tussen de rotsen. Daar is niet veel aarde. Er schieten snel plantjes op uit het zaad, maar voor wortels is geen ruimte in de rotsen, en dus gaan de plantjes dood in de felle zon. Weer een ander deel van het zaad valt tussen het onkruid. Het onkruid groeit zo hard, er is geen plaats voor het koren en dat gaat dood. Doet de boer zijn werk dan helemaal voor niets? Nee! De rest van het zaad valt in de grond van de akker. Goede, vruchtbare grond. Het groeit uit tot koren dat vol graankorrels zit, soms wel honderd, soms zestig, soms dertig graankorrels. Laat het maar goed tot je doordringen!'

De mensen zien het voor zich. Die boer, de strooiende bewegingen met zijn arm. Het zaad op de weg, tussen de rotsen en tussen het onkruid. En dan het korenveld, met aren vol tarwekorrels. Maar wat bedoelt Jezus? Hij vertelt zijn verhalen nooit zomaar. Als de mensen weg zijn, blijft Jezus met zijn leerlingen achter. Hij legt hen uit wat het verhaal van de zaaïende boer betekent.

'Luister goed naar de betekenis van het verhaal dat ik vertelde. Sommige mensen horen de boodschap over het Koninkrijk van God – Gods nieuwe wereld – wel, maar ze begrijpen het niet. Ze lijken op het zaad dat op de weg valt. De duivel komt en steelt het zaad, en de mensen zijn het nieuws snel vergeten. Andere mensen zijn zoals het zaad dat op de rotsbodem valt. Ze zijn blij als ze het nieuws horen, maar hun blijdschap is van korte duur. Het nieuws krijgt geen wortels, het verdort. De mensen geven het op om te geloven als het moeilijk wordt. Weer andere mensen lijken op het zaad dat tussen het onkruid valt. Zij horen het nieuws over Gods nieuwe wereld, maar doen er niets mee. Ze maken zich druk over het leven van alledag. Ze vinden geld belangrijker dan rijkdom die niet in geld is uit te drukken. Maar er zijn ook mensen die lijken op het zaad dat in de goede grond valt. Zij horen het nieuws over Gods wereld en begrijpen het ook. Zij beginnen te leven zoals God het wil. Zo lijken ze op zaad dat halmen vol korrels oplevert, soms honderd, soms zestig, soms dertig graankorrels.'

Elizabeth Kooman